

искамъ да угодявамъ на човѣцы? Защото ако угодявахъ още на човѣцы, не щѣхъ да съмъ Христовъ рабъ.

11. Извѣстявамъ ви, братіе, че проповѣданно-то отъ мене евангеліе не е човѣческо;

12. Защото нито азъ отъ човѣкъ съмъ го пріелъ, нито съмъ го научилъ, освѣнъ съ откровеніе Іисусъ Христово.

13. Защото сте чули пѣкогашно-то мое въ Іудейство-то поведеніе, какъ гоняхъ твърдѣ много церкви-тѣ Божиѣ и разорявахъ іхъ.

14. И прѣспѣвахъ въ Іудейство-то повече отъ мнозина мои врѣстници въ родѣ-тѣ ми, понеже бѣхъ по голѣмъ ревнитель за отечески-тѣ мои прѣданія.

15. А когато Богъ, който бѣ мя опрѣдѣлилъ отъ утробѣ-тѣ на майкѫ ми, и призвалъ чрѣзъ свої-тѣ благодать, благоволи,

16. Да открые Сына своего въ мене, да го проповѣдувамъ между язычници-тѣ; отъ тойзи часъ не ся допытахъ до плѣть и кръвь,

17. Нито възлѣзохъ въ Іерусалимъ при апостолы-тѣ които бѣхъ прѣди мене, но отидохъ въ Арабіѣ, и пакъ ся завѣрихъ въ Дамаскъ.

18. Послѣ слѣдѣ три години възлѣзохъ въ Іерусалимъ, за да ся познаѣ съ Петра, и останахъ при него петнадесетъ дена;

19. И другыго отъ апостолы-тѣ не видѣхъ освѣнъ Іакова брата Господня.

20. А това което ви пишѫ, ето прѣдъ Бога исповѣдувамъ че не лъжѫ.

21. Послѣ дойдохъ въ Сирійски-тѣ и Киликійски-тѣ страни;

22. И лично не бѣхъ познатъ на Іудейски-тѣ въ Христа церкви;

23. А чувахъ само, че той който нѣкога ны гоняше, сега проповѣдува вѣрж-тѣ, којкто нѣкога разоряваше.

24. И славяхъ Бога за мене.

ГЛАВА 2.

1. Послѣ, слѣдѣ четыринадесетъ години пакъ възлѣзохъ въ Іерусалимъ съ Варнавѫ, като зѣхъ съсъ себе си и Тита.